

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. BLS-301-00462

Den 4. november 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 8. oktober 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 24 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Gjerskov (S).

Spørgsmål nr. 24 (alm. del)

Vil ministeren redegøre for den gældende regulering af retten til henholdsvis at nydræne, omdræne, gendræne og drænrenovere generelt samt inden for henholdsvis paragraf 3-områder, okkerpotentielle områder, organogene lavbundslande og beskyttede naturområder?

Svar

Etablering af dræn reguleres generelt efter vandløbslovens bestemmelser. Efter loven er det tilladt enhver grundejer at sænke grundvandet på egen ejendom til den for dyrkningen nødvendige dybde ved almindelig dræning med afløb til bestående vandløb og søer uden anvendelse af pumpeanlæg. Dette omtales som den fri dræningsret. Dræninger, der går over flere ejendomme, er dog at betragte som en regulering, der skal godkendes af vandløbsmyndigheden.

Den umiddelbare ret til at dræne og aflede drænvand til bestående vandløb og søer er en rettilighed, der har været gældende i mange år.

Der gælder en række begrænsninger i den frie dræningsret:

Okkerloven

Dræning i okkerpotentielle områder, der dækker ca. 10 % af Jyllands areal, kræver godkendelse efter okkerlovens bestemmelser. Okkerloven har til formål at forebygge og bekæmpe okkergener i vandløb, søer eller havet.

Beskyttede naturtyper (naturbeskyttelseslovens § 3 og skovlovens § 28)

Benyttelse af de § 3-beskyttede naturarealer i naturbeskyttelsesloven kan fortsætte i samme omfang som det har været almindelig praksis før naturarealerne blev omfattet af beskyttelsen i § 3. Nydræning, nedlægning af drænrør i større dybde end hidtil og ændringer af eksisterende dræns diameter kræver en dispensation fra § 3.

Tilledning af drænvand til beskyttede naturtyper, f.eks. i forbindelse med udnyttelse af den frie dræningsret, vil normalt ikke kræve dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 3, medmindre naturtypen f.eks. som følge af forurenede drænvand ændres så radikalt, at det kan sidestilles med en fysisk ændring eller de biologiske forhold vil blive ændret i betydelig grad.

Efter skovlovens § 28 gælder endvidere i fredskov et forbud mod bl.a. at afvande, søer, moser, heder, strandenge, ferske enge og vandløb, også selvom de måtte være under størrelsesgrænsen for naturbeskyttelseslovens § 3.

Fredninger

Der kan endvidere være fastsat bestemmelser med konkrete begrænsninger i dræningsretten i arealfredninger efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

EU-beskyttede naturområder (Natura 2000)

Særligt for Natura 2000-områder gælder, at når myndigheder skal vurdere ansøgninger om tilladelser m.v. til dræning, skal det vurderes om dræningen kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis dette er tilfældet, skal kommunen gennemføre en vurdering af konsekvenserne for de arter og naturtyper, området er udpeget for at beskytte. Hvis en skade på dette grundlag ikke kan afvises, kan der ikke gives tilladelse.

Endvidere gælder der i Natura 2000-områderne efter naturbeskyttelseslovens § 19 b et krav om, at ændring i tilstanden af naturtyper, der på grund af størrelse ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, samt kilder, væld og vandløb, der ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, skal anmeldes til kommunen med henblik på at vurdere, om ændringen, der f.eks. kan ske som følge af en planlagt dræning, kan gennemføres i overensstemmelse med beskyttelseshensynene.

Tilsvarende skal ændringer i afvandingsforholdene i fredskov anmeldes til Skov- og Naturstyrelsen med henblik på vurdering, jf. skovlovens § 17.